

plv DIS

No.496

SC	AD	AL	M
WS		RE	

INFORMATIECOPIE

996.0
23 mei 1962

PJP
VH Koete

M via plv.DGES + S

Raadszitting EGKS.

Von AT.
g

cc: 2
DGES
DOPZ

P.V., Brussel

IWO

TMA 25/5

Ik woonde op 22 mei jl. de zitting bij van de Bijzondere Raad van Ministers van de EGKS, waar, zoals gewoonlijk, Minister De Pous Nederland vertegenwoordigde.

Het belangrijkste onderwerp van bespreking vormde het Britse verzoek om toe te treden tot de Gemeenschap. Hierover werd reeds eerder te Luxemburg van gedachten gewisseld, waarbij een duidelijk verschil van inzicht was gebleken tussen Frankrijk enerzijds en de vijf overige landen anderzijds over de te volgen procedure. Deze tegenstelling kwam tijdens de jongste zitting opnieuw scherp naar voren, waarbij de scherpte mede werd veroorzaakt door het uiterst stroeve en zelfs onheuse optreden van de Voorzitter, de nieuwe Franse Minister voor Industrie Maurice Bokanowski.

Op het Britse verzoek is tot nu toe slechts gereageerd in de vorm van een ontvangstbevestiging. Het gaat er thans om de Britten uit te nodigen tot een eerste gesprek, waarbij zij gelegenheid zouden krijgen hun eventuele wensen en opvattingen uiteen te zetten, zoals dit ook is gebeurd in het begin van de onderhandelingen met de EEG. Dit eerste gesprek zou, indien enigszins mogelijk, vóór de vakantie moeten plaatsvinden. Terwijl zelfs de Fransen seiden wel bereid te zijn om dit gesprek te organiseren bleek aan dit vraagstuk verbonden te zijn een aantal problemen van formele en procedurele aard, die zich concentreren rondom de vraag welke instantie de onderhandelingen met de Engelsen zou moeten voeren. Artikel 98 van het EGKS-Verdrag voorziet, in tegenstelling tot de dienovereenkomstige bepalingen van de EEG- en Euratom-Verdragen geen onderhandelingen over toetreding van nieuwe leden. Daarin wordt slechts voorgeschreven dat de Raad, na ingewonnen advies van de Hoge Autoriteit, over de toetreding besluit en de voorwaarden van deze toetreding vaststelt. Dit artikel is indertijd zo geredigeerd omdat men enerzijds de mogelijkheid van een Britse toetreding op korte termijn wilde open laten, maar anderzijds niet de zo juist afgesloten onderhandelingen wilde heropenen.

Iedereen is het er over eens, dat er in het huidige stadium wel onderhandelingen met de Engelsen moeten worden gevoerd. Frankrijk stelt zich daarbij op het standpunt, dat deze onderhandelingen een intergouvernementeel karakter dienen te dragen, terwijl de andere vijf van mening zijn dat de Raad van de EGKS de onderhandelingen dient te voeren op grond van de overweging, dat de Raad overeenkomstig art.98 tenslotte de voorwaarden van toetreding zal moeten vaststellen.

Mocht

Mocht blijken dat belangrijke verdragswijzigingen noodzakelijk zijn, dan kan hiertoe de procedure van art. 96 worden gevolgd (bijeenoeping door de Raad van een regeringsconferentie), maar de onderhandelingen zelf zullen moeten uitwijzen of deze procedure noodzakelijk is.

Op zichzelf lijkt dit alles niet zo belangrijk, aangezien immers ook in het geval dat men de Raad de onderhandelingen zou laten voeren het in feite de regeringen - in de Raad vertegenwoordigd - zouden zijn die als gesprekpartners van de Engelsen optreden. Dat de Hoge Autoriteit aan de onderhandelingen zou moeten medewerken, was voor niemand een probleem. In feite kwam echter tijdens de besprekingen het wantrouwen levensgroot naar voren, dat de vijf ten aanzien van de Franse intenties koesteren en hiertoe bestond ook alle aanleiding, zelfs afgezien van de grote Europese vraagstukken, die zich op het ogenblik ook buiten de EGKS voordoen. De Fransen hebben namelijk reeds eerder gesuggereerd, dat de Zes het eerst eens zouden moeten worden over een gemeenschappelijke energiepolitiek voordat de onderhandelingen met de Engelsen zouden worden gevoerd. Aangezien dit een lang termijn vraagstuk betreft zouden daardoor de onderhandelingen met het Verenigd Koninkrijk op de lange baan worden geschoven.

Voorts heeft Minister Couve de Murville reeds in Brussel duidelijk gemaakt dat, indien de Engelsen geen belangrijke wijzigingen in het EEG-Verdrag zouden voorstellen de Franse regering dit wel zou doen. Wat deze voorstellen van Franse zijde zouden inhouden kan men slechts gissen, maar het is duidelijk dat de zelfstandige positie van de Hoge Autoriteit mede in het geding zou komen. Dat de Fransen inderdaad plannen in deze richting hebben, bleek gisteren ook nog uit een Franse redactie voorgesteld voor een Raadsbesluit, waarin de mogelijkheid werd open gelaten dat niet alleen de bovengenoemde procedure tot verdragswijziging van art. 96 zou worden voorzien, maar ook "le droit commun de la révision des traités internationaux". Dit zou er op kunnen wijzen, dat de Fransen het gehele Verdrag op de helling willen zetten.

Teneinde het intergouvernementele karakter van de komende conferentie te onderstrepen en tevens - naar zij seiden - om de eenheid van de onderhandelingen over de toetreding tot de drie Gemeenschappen te waarborgen, eisten de Fransen dat de onderhandelingen zouden plaatsvinden in het kader van de reeds actieve conferentie te Brussel inzake de toetreding tot de EEG. Slechts zuivere kolen- en staalproblemen zouden te Luxemburg kunnen worden besproken, maar de suppléments te Brussel zouden in eerste instantie verantwoordelijk zijn.

De vraag wie moet onderhandelen, stelde zich reeds bij de redactie van de uitnodiging aan de Britse regering tot het voeren van een eerste gesprek met de Zes.

Hoewel

Hoewel het zeer wel mogelijk zou zijn geweest om met ver-
mijding van préjudiciërende termen deze uitnodiging te
formuleren, zodat dit punt tenminste geregeld zou zijn,
bleek duidelijk dat de Fransen tot een "deal" wilden ko-
men en in ruil voor het uitsenden van een invitatie hun
procedurale voorstellen aanvaard wensten te zien.

Na overleg met Parijs constateerde de Voorzitter dan ook
een impasse en werd besloten op 12 juni aanstaande op-
nieuw te vergaderen. Een informele suggestie om dit pro-
bleem te bespreken en marge van de onderhandelingen met
het Verenigd Koninkrijk op 28 mei e.v. stuitte vooral op
weerstand bij de Duitse Staatssecretaris Westrick, die
weigerde ook maar iets van EGKS-problemen aan het Duitse
Ministerie van Buitenlandse Zaken over te laten, uit
vrees dat dat Ministerie aan de Fransen zal toegeven.

Ik kreeg de indruk, dat hierbij ook vooral een
competentie-vraagstuk speelde en dat eigenlijk alleen
de Duitse delegatie zich hierdoor in belangrijke mate
heeft laten leiden.

Ondanks deze Duitse tegenstand mag toch verwacht
worden, dat men op 28 mei a.s. te Brussel over dit
vraagstuk zal spreken, aangezien dit eveneens de vorige
maal is geschied.

Mocht dit het geval zijn, dan zal Minister De Pous
zeker daarbij aanwezig willen zijn.